

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 856/23
8.5.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Сање Агатоновић, председника већа и судија Данице Косовац и Весне Секулић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Дарко Аутишер, адвокат из Панчева, Војводе Радомира Путника 17, против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Горан Видаковић, адвокат из Панчева, Змај Јовина 2, ради стицања без основа, одлучујући о жалби тужене изјављеној против пресуде Основног суда у Панчеву П 1394/19 од 29.11.2022.године, исправљене решењем истог суда П 1394/19 од 8.4.2025.године, у седници већа одржаној дана 8.5.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужене и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Панчеву П 1394/19 од 29.11.2022.године, исправљена решењем истог суда П 1394/19 од 8.4.2025.године, у делу другог става изреке којим је обавезана тужена ББ из ... да тужиоцу АА из ... на име отплаћених, а доспелих рата кредита по основу уговора о дугорочном стамбеном кредиту за професионална војна лица број ..., закљученог између тужиоца и Societe generale bank Srbija - правног претходника ОТП банка Србије а.д. Нови Сад за период од 3.10.2017. године до 6.7.2021. године, исплати износ од 624.919,42 динара са законском затезном каматом и то

- на износ од 15.780,17 динара почев од дана 20.10.2017. године до исплате,
- на износ од 15.689,62 динара почев од дана 20.11.2017. године до исплате,
- на износ од 15.792,63 динара почев од дана 21.12.2017. године до исплате,
- на износ од 15.687,50 динара почев од дана 21.1.2018. године до исплате,
- на износ од 15.647,69 динара почев од дана 21.2.2018. године до исплате,
- на износ од 15.672,93 динара почев од дана 21.3.2018. године до исплате,
- на износ од 15.648,29 динара почев од дана 20.4.2018. године до исплате,
- на износ од 15.643,78 динара почев од дана 21.5.2018. године до исплате,
- на износ од 15.646,27 динара почев од дана 21.6.2018. године до исплате,
- на износ од 15.633,46 динара почев од дана 20.7.2018. године до исплате,
- на износ од 15.678,99 динара почев од дана 21.8.2018. године до исплате,
- на износ од 15.681,72 динара почев од дана 21.9.2018. године до исплате,
- на износ од 15.691,72 динара почев од дана 22.10.2018. године до исплате,
- на износ од 15.664,64 динара почев од дана 21.11.2018. године до исплате,

- на износ од 15.672,67 динара почев од дана 21.12.2018. године до исплате,
- на износ од 15.740,51 динара почев од дана 22.1.2019. године до исплате,
- на износ од 15.677,13 динара почев од дана 21.2.2019. године до исплате,
- на износ од 15.654,07 динара почев од дана 21.3.2019. године до исплате,
- на износ од 15.676,41 динара почев од дана 22.4.2019. године до исплате,
- на износ од 15.679,37 динара почев од дана 21.5.2019. године до исплате,
- на износ од 15.670,07 динара, почев од дана 21.6.2019. године до исплате,
- на износ од 15.651,60 динара почев од дана 22.7.2019. године до исплате,
- на износ од 15.370,43 динара почев од дана 21.8.2019. године до исплате,
- на износ од 15.537,37 динара почев од дана 7.10.2019. године до исплате,
- на износ од 15.428,94 динара почев од дана 21.10.2019. године до исплате,
- на износ од 15.463,42 динара почев од дана 21.11.2019. године до исплате,
- на износ од 15.115,66 динара почев од дана 21.12.2019. године до исплате,
- на износ од 15.578,62 динара почев од дана 21.1.2020. године до исплате,
- на износ од 15.516,49 динара почев од дана 21.2.2020. године до исплате,
- на износ од 13.260,40 динара почев од дана 21.3.2020. године до исплате,
- на износ од 10.201,81 динара почев од дана 21.7.2020. године до исплате,
- на износ од 7.297,42 динара почев од дана 24.7.2020. године до исплате,
- на износ од 7.580,79 динара почев од дана 21.10.2020. године до исплате,
- на износ од 7.833,97 динара почев од дана 6.11.2020. године до исплате,
- на износ од 8.664,74 динара почев од дана 21.11.2020. године до исплате,
- на износ од 1.396,76 динара почев од дана 1.12.2020. године до исплате,
- на износ од 6.751,12 динара почев од дана 7.12.2020. године до исплате,
- на износ од 5.660,87 динара почев од дана 22.12.2020. године до исплате,
- на износ од 8.461,62 динара почев од дана 25.12.2020. године до исплате,
- на износ од 1.238,77 динара почев од дана 6.1.2021. године до исплате,
- на износ од 15.360,09 динара почев од дана 21.1.2021. године до исплате,
- на износ од 42.275,06 динара почев од дана 6.5.2021. године до исплате,
- на износ од 18.424,48 динара почев од дана 7.6.2021. године до исплате,
- на износ од 4.569,94 динара почев од дана 21.6.2021. године до исплате,
- на износ од 12.949,41 динара почев од дана 6.7.2021. године до исплате.

УКИДА СЕ пресуда Основног суда у Панчеву П 1394/19 од 29.11.2022.године, исправљена решењем истог суда П 1394/19 од 8.4.2025.године, у преосталом делу другог става изреке којим је обавезана тужена ББ из ... да тужиоцу АА из ... на име отплаћених, а доспелих рата кредита по основу уговора о дугорочном стамбеном кредиту за професионална војна лица број ... закљученог између тужиоца и Societe generale bank Србија (правног претходника ОТП банка Србије а.д. Нови Сад) за период од 2.10.2015. године до 2.10.2017. године исплати износ од 392.439,33 динара са законском затезном каматом и то

- на износ од 16.246,50 динара почев од дана 21.10.2015. године до исплате,
- на износ од 16.340,63 динара почев од дана 20.11.2015. године до исплате,
- на износ од 16.445,54 динара почев од дана 21.12.2015. године до исплате,
- на износ од 16.536,61 динара почев од дана 21.1.2016. године до исплате,
- на износ од 16.618,33 динара почев од дана 22.2.2016. године до исплате,

- на износ од 16.487,84 динара почев од дана 22.3.2016. године до исплате,
- на износ од 16.438,76 динара почев од дана 21.4.2016. године до исплате,
- на износ од 16.407,92 динара почев од дана 20.5.2016. године до исплате,
- на износ од 16.482,91 динара почев од дана 21.6.2016. године до исплате,
- на износ од 16.473,55 динара почев од дана 21.7.2016. године до исплате,
- на износ од 16.448,23 динара почев од дана 22.8.2016. године до исплате,
- на износ од 16.439,04 динара почев од дана 21.9.2016. године до исплате,
- на износ од 16.403,17 динара почев од дана 21.10.2016. године до исплате,
- на износ од 16.397,39 динара почев од дана 21.11.2016. године до исплате,
- на износ од 16.448,55 динара почев од дана 21.12.2016. године до исплате,
- на износ од 16.472,67 динара почев од дана 21.1.2017. године до исплате,
- на износ од 16.459,11 динара почев од дана 21.2.2017. године до исплате,
- на износ од 16.439,04 динара почев од дана 21.3.2017. године до исплате,
- на износ од 16.408,06 динара почев од дана 20.4.2017. године до исплате,
- на износ од 16.334,06 динара почев од дана 22.5.2017. године до исплате,
- на износ од 16.163,30 динара почев од дана 21.6.2017. године до исплате,
- на износ од 15.989,73 динара почев од дана 21.7.2017. године до исплате,
- на износ од 15.811,01 динара почев од дана 21.8.2017. године до исплате,
- на износ од 15.747,59 динара почев од дана 20.9.2017. године до исплате,

као и у трећем ставу изреке, па се у том делу предмет **ВРАЋА** истом суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву П 1394/19 од 29.11.2022. године, исправљеном решењем истог суда П 1394/19 од 8.4.2025.године, првим ставом изреке дозвољено је објективно преиначење тужбе из поднеска тужиоца од 8.8.2022. године. Другим ставом изреке, усвојен је тужбени захтев, па је обавезана тужена да тужиоцу на име отплаћених, а доспелих рата кредита по основу уговора о дугорочном стамбеном кредиту за професионална војна лица број ... закљученог између тужиоца и Societe generale bank Србија - правног претходника ОТП банка Србије а.д. Нови Сад за период од 2.10.2015. године до 6.7.2021. године, исплати износ од 1.017.358,75 динара са законском затезном каматом на појединачно означене месечне износе од доспећа до исплате. Трећим ставом изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 311.187,00 динара са припадајућом законском затезном каматом.

Благовремено изјављеном жалбом тужена је првостепену пресуду побијала из свих разлога прописаних чланом 373 став 1 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, бр. 72/11...18/20), како из садржине жалбе произлази у другом и трећем ставу изреке. Трошкове другостепеног поступка опредељено је тражила.

Тужилац је доставио одговор на изјављену жалбу тужене.

Испитујући правилност првостепене пресуде у побијаном делу сагласно

овлашћењима предвиђеним чланом 386 Закона о парничном поступку, Апелациони суд у Београду је оценио да је жалба тужене делимично основана.

У проведеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку, на које другостепени суд пази по службеној дужности у смислу одредбе члана 386 став 3 истог закона, а изрека првостепене пресуде у потврђујућем делу је јасна и у њеном образложењу су дати потпуни разлози о битним чињеницама, који су сагласни са изведеним доказима, због чега се она у том делу неосновано побија и због битних повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 Закона о парничном поступку.

Према утврђеном чињеничном стању и стању у списима, тужилац и тужена били су у браку од дана 5.5.2007. године до дана 2.10.2017. године. Тужилац је по занимању професионално војно лице и запослен је при Војсци Србије. Тужена је током трајања брака парничних странака радила око осам месеци током 2013. године на ..., а потом се 2015. године запослила у ... Током трајања брачне заједнице тужилац је дана 18.5.2012. године, са Societe generale bank Srbija - правни претходник ОТП банке Србије а.д. Нови Сад закључио уговор о дугорочном стамбеном кредиту за професионална војна лица број ..., ради куповине стамбеног простора. Према одредби члана 1 тог уговора банка је одобрила тужиоцу – дужнику дугорочни стамбени кредит за куповину стана број 27 у ..., у Улици ..., на катастарској парцели број ... КО ... Истим чланом уговорено је да је кредит одобрен на основу захтева тужиоца - дужника, одлуке банке и уговора о регулисању међусобних односа у пословима стамбеног кредитирања професионалних војних лица Војске Србије уз коришћење средстава из буџета Републике Србије закљученог дана 9.3.2012. године, између Републике Србије, Националне корпорације за осигурање стамбених кредита и банке. Према члану 2 став 2.1 уговора кредит је одобрен у износу од 46.200 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан пуштања кредита у течај, док је учешће тужиоца – дужника 11.37% од цене непокретности, односно траженог износа кредита што представља износ од 7.055,48 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан пуштања кредита у течај, а учешће Републике Србије је 16% од цене непокретности, односно траженог износа кредита, што представља износ од 8.800 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан пуштања кредита у течај. Тужилац - дужник обавезан је да износ искоришћеног кредита отплаћује банци у 240 месечних ануитета сходно плану отплате, а последњи ануитет доспева дана 18.5.2032. године.

Између тужиоца - корисника кредита и Републике Србије - Министарства одбране Републике Србије је дана 18.5.2012. године, закључен уговор о дугорочном финансирању 16% вредности некретнине, односно траженог износа стамбеног кредита број ... Предмет тог уговора је дугорочни кредит у износу од 8.800 евра, који је стављен тужиоцу - кориснику кредита на располагање у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан пуштања кредита у течај, ради финансирања куповине непокретности - стана број 27 у ..., у Улици..., на катастарској парцели број ... КО ... Корисник кредита - тужилац је обавезан да одобрени кредит отплаћује у 60 месечних ануитета у складу са планом отплате уз грејс период од 240 месеци, с тим да први ануитет доспева последњег дана у месецу који следи месецу у којем је отплаћен

последњи ануитет из уговора о дугорочном стамбеном кредиту за професионална војна лица број ... Чланом 1 уговора је, између осталог, констатовано да се уговор закључује у свему у складу са уговором о регулисању међусобних односа у пословима стамбеног кредитирања професионалних војних лица Војске Србије уз коришћење средстава из буџета Републике Србије у 2012. години закљученим дана 9.3.2012. године, између Републике Србије, Националне корпорације за осигурање стамбених кредита и банке, којим су регулисани међусобни односи уговорних страна у вези са одобравањем дугорочних стамбених кредита намањених професионалним војним лицима Војске Србије.

Према члану 3 уговора о регулисању међусобних односа у пословима стамбеног кредитирања професионалних војних лица Војске Србије уз коришћење средстава из буџета Републике Србије закљученим дана 9.3.2012. године, између Републике Србије, Националне корпорације за осигурање стамбених кредита и банке, предвиђено да се средства из буџета Републике Србије одобравају корисницима кредита - држављанима Републике Србије са пребивалиштем на територији Републике Србије који су запослени као професионална војна лица за дугорочно кредитирање куповине, односно изградње стамбеног објекта, а који испуњавају услове за добијање стамбеног кредита које утврђује банка, услове потребне за осигурање стамбеног кредита код Националне Корпорације, као и следеће услове - статус професионалног војног лица у тренутку доношења одлуке о формалној испуњености услова за добијање кредитних средстава из буџета Републике Србије, рок за отплату кредита је до 30 година, а старосна граница за отплату последње рате кредита је 70 година живота, с тим да се не условљава старосна граница за подизање кредита; корисник кредита и/или његов супружник не поседује у власништву стамбени објекат у целости; корисник кредита и/или његов супружник немају стамбени кредит у коришћењу; максимални износ кредита је до 100.000 евра у динарској противвредности на дан пуштања кредита у течај, за потенцијалне кориснике кредита који не поседују у власништву стамбени објекат у целости; уколико корисник кредита и/или његов супружник имају некретнину у власништву кредит за куповину нове некретнине могу добити у висини разлике вредности некретнине коју поседују и износа од 100.000 евра у динарској противвредности.

Тужиоцу је проценат субвенције од 16% утврђен по основу критеријума за утврђивање процента субвенције професионалних војних лица који су дефинисани Програмом дугорочног стамбеног кредитирања професионалних војних лица Војске Србије за 2012. годину. Према тим критеријумима основни и једини критеријум за утврђивање процента субвенције је број навршених година радног стажа у тренутку подношења захтева за одобравање средстава, па је тужиоцу по основу тог критеријума за навршених 7-8 година радног стажа одређена висина субвенције 16%. Кредитна средства која обезбеђује Република Србија из буџета Републике Србије, Министарство одбране уплаћује на наменски рачун банке.

Парничне странке су се током 2012. године, уселиле у стан у ..., у Улици ..., за чију куповину су одобрена средства кредита, и у истом су заједно становали до дана 9.3.2018. године. Правноснажном пресудом Основног суда у Панчеву П2 95/17 од 2.10.2017. године, разведен је брак парничних странака закључен дана 5.5.2007. године.

Правноснажном пресудом због пропуштања Основног суда у Панчеву П 362/17 од 13.2.2019. године, утврђено је да је тужена по основу стицања у браку са тужиоцем стекла право својине 1/2 идеалног дела на непокретности купљеној из средстава одобреног кредита - трособном стану – дуплексу у Улици ..., на парцели ..., уписаној у ЛН број ... КО ..., које право тужене је уписано у катастар непокретности дана 30.10.2019. године. Током ванпарничног поступка покренутог ради деобе наведене непокретности утврђено је да није могућа физичка деоба, па је у извршном поступку тужена - извршни поверилац исту купила и уписала се као власник у катастру непокретности дана 24.9.2021. године.

Тужилац је од пуштања кредита у течај до јула 2021. године, плаћао на име доспелих анuitета кредита одобреног од стране банке, а отплата анuitета кредита који је тужиоцу стављен на располагање од стране Републике Србије - Министарства одбране по основу уговора о дугорочном финансирању 16% вредности некретнине, односно траженог износа стамбеног кредита није отпочела, јер анuitети нису доспели. Војска Србије је тужиоцу сваког месеца уплаћивала око 20.000,00 динара на име његовог финансирања отплате кредита.

Према налазу вештака за економско - финансијску област од 23.2.2022. године и допуни налаза истог вештака од 29.6.2022. године, поступак кредитирања професионалних војних лица Војске Србије уз коришћење средстава из буџета Републике Србије одвијао се тако што се код банке отварао посебан наменски рачун на који су уплаћивана средства из буџета Републике Србије. Истог дана када се изврши уплата из буџета, та средства и средства из кредита банке уплаћивала су се на одговарајући рачун корисника кредита, односно продавцу непокретности. Банка је након тога од корисника кредита вршила наплату целокупног износа кредита по доспелим анuitетима, с тим што се повраћај дела кредита датог из буџета Републике Србије уплаћивао на посебан рачун Републике Србије. Тужилац је у периоду од 2.10.2015. године до 6.7.2021. године, уплаћивао анuitете банци на име одобреног кредита. Укупан износ анuitета које је тужилац отплатио у периоду од 2.10.2015. године до 6.7.2021. године је 2.034.717,49 динара, од чега је главница 1.335.432,75 динара, а камата 699.284,74 динара. Половина укупног износа анuitета који је тужилац платио у том периоду износи 1.017.358,75 динара, од чега је главница 667.716,38 динара, а камата 349.642,37 динара. Вештак је у табеларном приказу исказао појединачне месечне износе анuitета које тужилац платио у у периоду од дана 2.10.2015. године до дана 6.7.2021. године и датуме уплата, као и половине износа плаћених анuitета, означеним другим ставом изреке побијане пресуде.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је најпре разматрајући истакнути приговор недостатка пасивне легитимације и приговор преурањености тужбе оценио да су исти неосновани, јер је оценио да је тужена учесник материјалноправног односа из ког је настало потраживање и да је уписана као власник стана купљеног из средстава одобреног кредита. Применом члана 210 Закона о облигационим односима првостепени суд је оценио да тужена у периоду од 2.10.2015. године до 6.7.2021. године, није допринела отплати месечних анuitета на име исплате кредита који је одобрен за куповину предметног стана. Тужилац је новчани износ који

је добијен од банке и новчани износ који је добијен од Министарства одбране обавезан да врати исплатом месечних рата, прво исплатом банци, а потом Министарству одбране, а критеријум за добијање субвенција од Министарства одбране је радни стаж тужиоца. Првостепени суд је оценио да су према уговору о регулисању међусобних односа у пословима стамбеног кредитирања професионалних војних лица Војске Србије уз коришћење средстава из буџета Републике Србије у 2012. години, закљученим дана 9.3.2012. године, као услов за добијање кредита цењене чињенице поседовања некретнина брачних другова и старосна граница, па је оценио да те чињенице нису од значаја. По оцени првостепеног суда тужена је била у обавези да по основу права сусвојине не предметном стану, који је стекла по основу брачне тековине, учествује у исплати месечних анuitета у висини од једне половине износа рате кредита, што није учинила, па је усвојио тужбени захтев. Одлука о законској затезној камати донета је применом члана 277 Закона о облигационим односима почев од доспелости сваког појединачног месечног износа, па до исплате.

Према оцени Апелационог суда првостепени суд је на правилно и потпуно утврђено чињенично стање правилно применио материјално право и за своју одлуку у потврђујућем делу дао довољне и јасне разлоге које у целости прихвата и другостепени суд и сходно члану 396 став 2 Закона о парничном поступку, на исте упућује.

Чланом 210 став 1 Закона о облигационим односима прописано је да када је неки део имовине једног лица прешао на било који начин у имовину другог лица, а тај прелаз нема свој основ у неком правном послу или закону, стицалац је дужан да га врати, а кад то није могуће да наканди вредност постигнутих користи, док је ставом 2 прописано да обавеза враћања, односно накнаде вредности настаје и када се нешто прими с обзиром на основ који се није остварио или који је касније отпао.

Имајући у виду да је у поступку пред првостепеним судом утврђено да је брак између тужиоца и тужене разведен дана 2.10.2017. године, као и да је по престанку брака тужилац измиривао обавезе проистекле из уговора о кредиту, који је закључен током трајања брака ради куповине стамбене јединице, у погледу које је пресудом због пропуштања Основног суда у Панчеву од 13.2.2019. године, утврђено да је тужена по основу стицања у браку са тужиоцем стекла право сусвојине на 1/2 идеалног дела, правилно је првостепени суд обавезао тужену да тужиоцу исплати половину вредности анuitета које је тужилац исплатио по престанку брака - у периоду од 3.10.2017. године до 6.7.2021. године, правилном оценом да се тужена за тај износ неосновано обогатила.

Неосновани су жалбени наводио погрешној примени материјалног права код оцене пасивне легитимације и којима се указује да је тужба поднета дана 26.9.2019. године, а да је тужена сусвојину на стану за који су одобрена средства кредита стекла уписом у катастар непокретности дана 30.10.2019. године, те да је иста преурађена.

Правилно је првостепени суд оценио да је тужена учесник материјалноправног односа из ког је настало потраживање тужиоца, с обзиром на то да је предмет спора у овој парници потраживање дела вредноси средстава која је тужилац платио банци на име отплате кредита, чија су средства добијена за време трајања брака са туженом и уложена за потребе заједнице живота тужиоца и тужене – куповину стамбеног

простора, што тужену чини пасивно легитимисаном у овој парници. Чињеница да је тужена право сусвојине са уделом од 1/2 идеалног дела предметне непокрености уписала у катастар непокретности дана 30.10.2019. године, није од утицаја, с обзиром на то да је тужена претходно дошла са тужиоцем у материјалноправни однос поводом ког је настало потраживање, због чега је правилна и оцена првостепеног суда да је истакнути приговор преурањености тужбе неоснован.

Неосновани су жалбени наводи да је првостепени суд погрешно применио материјално право када је обавезао тужену да исплати тужиоцу једну половину рата кредита које су исплаћене пре уписа у катастар непокретности права својине тужене на предметној непокретности са уделом од 1/2 идеалног дела по основу стицања у брачној заједници, које је уписано дана 30.10.2019. године.

Одредбом члана 187 став 1 Породичног закона прописано је да за обавезе преузете ради подмирења потреба заједничког живота у браку, као и за обавезе које по закону терете оба супружника, одговарају супружници солидарно својом заједничком и посебном имовином, док је ставом 2 истог члана прописано да супружник који је из своје посебне имовине подмирио заједничку обавезу има право на накнаду од другог супружника сразмерно његовом уделу у заједничкој имовини.

Према цитираним законским одредбама одговорност супружника за обавезе настале током брака је солидарна, па када један супружник по престанку брачне заједнице из своје посебне имовине отплати ануитете кредита подигнуте за време трајања брака, ради подмирења заједничких потреба супружника, тај супружник има право да му други супружник накнади део издатака, сразмерно свом уделу у заједничкој имовини у складу са одредбом става 2 цитираног члана.

Одредбом члана 423 став 1 Закона о облигационим односима прописано је да дужник који је испунио обавезу има право да захтева од сваког садужника да му накнади део обавезе који пада на њега.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је подмиривао обавезе проистекле из уговора о кредиту од првог ануитета, па до дана 6.7.2021. године, дакле и по престанку брака са туженом, који брак је разведен дана 2.10.2017. године. Како је уговор о кредиту закључен за време трајања брака ради подмирења потреба заједничког живота парничних странака - куповине стана, првостепени суд је правилно применио материјално право када је оценио да тужилац има право испуниоца обавезе на накнаду дела који пада на терет тужене, у смислу одредбе члана 187 став 2 Породичног закона, у погледу обавеза испуњених након формалног престанка брачне заједнице дана 2.10.2017. године, па самим тим и у погледу обавеза које су испуњене пре дана 30.10.2019. године, као дана уписа у катастар непокретности права својине тужене на предметној непокретности са уделом од 1/2 идеалног дела по основу стицања у брачној заједници.

Неосновано се жалбом указује на погрешно утврђено чињенично стање у погледу висине субвенционисаног дела кредита, указивањем да је износ од око 20.000,00 динара које је Војска Србије месечно исплаћивала тужиоцу део средстава

субвенције, који се исказује на листу зараде тужиоца.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је дана 18.5.2012. године закључио са банком уговор о дугорочном стамбеном кредиту за професионална војна лица, ради куповине стамбеног простора. Стамбени кредит одобрен је уз коришћење средстава из буџета Републике Србије, тако што је учешће Републике Србије 16% од цене непокретности односно траженог износа кредита што представља износ од 8.800 евра – субвенционисани део стамбеног кредита. Између тужиоца и Републике Србије - Министарства одбране Републике Србије закључен је уговор о дугорочном финансирању 16% вредности некретности односно траженог износа стамбеног кредита, којим је тужиоцу стављен на располагање дугорочни кредит у износу од 8.800 евра, па су кредитна средства која је обезбедила Република Србија у износу од 8.800 евра, као субвенционисани део стамбеног кредита уплаћена на наменски рачун банке.

Правилно је првостепени суд на основу правилно и потпуно утврђеног чињеничног стања закључио да износ од око 20.000,00 динара који је тужиоцу Војска Србије уплаћивала на име његовог финансирања отплате кредита не представља део средстава субвенције која су одобрена по основу уговор о дугорочном финансирању 16% вредности некретности односно траженог износа стамбеног кредита, с обзиром на то да су средства субвенционисаног дела стамбеног кредита која износе 8.800 евра уплаћена од стране Министарства одбране на наменски рачун банке, а не путем месечних уплате износа од 20.000,00 динара, кроз зараду тужиоца.

Без утицаја су жалбени наводи којима се оспорава утврђено чињенично стање истицањем да није једини критеријум за утврђивање процента субвенције дужина радног стажа тужиоца, да је исти утврђен и према критеријумима који су прописани Правилником о накнади путних и других трошкова у Војсци Србије и Министарству одбране у делу у вези са питањима становања запослених лица.

Правилно је првостепени суд закључио да је тужиоцу проценат субвенције од 16% утврђен по основу критеријума за утврђивање процента субвенције професионалних војних лица који су дефинисани Програмом дугорочног стамбеног кредитирања професионалних војних лица Војске Србије за 2012. годину, а не према Правилнику о накнади путних и других трошкова у Војсци Србије и Министарству одбране на који се позива тужена. Према критеријумима који су примењени у конкретном случају основни и једини критеријум за утврђивање процента субвенције је број навршених година радног стажа у тренутку подношења захтева за одобравањем средстава, како је то правилно оценио првостепени суд.

Неосновани су жалбени наводи којима се указује на погрешно утврђено чињенично стање у погледу висине обавезе тужене, указивањем да је исту требало умањити по основу уплате од око 20.000,00 динара коју је Војска Србије месечно исплаћивала тужиоцу као накнаду за решавање стамбене потребе.

Према стању у списима, првостепени суд је економско – финансијским вештачењем утврдио висину обавезе тужене према тужиоцу по основу иплаћених анuitета кредита исплаћених на основу уговора о кредиту закљученог са банком, са

обрачунаом главницом и каматом, а спроведеним вештачењем обухваћене су све уплате тужиоца. Тужена током првостепеног поступка висину потраживања није оспорила конкретним разлозима и у погледу обрачуна потраживања тужиоца – главног дуга и камате није предложила контролно вештачење и више није имала доказних предлога. Првостепени суд је правилно утврдио да је тужена у обавези да тужиоцу исплати 1/2 идеалног дела новчаног износа плаћеног банци на име отплате кредита по престанку брака тужиоца и тужене, па је правилно одлучујући о висини потраживања пошао од обрачуна потврђеног налазом вештака. Околност да је Војска Србије тужиоцу по престанку брака са туженом исплаћивала износ од око 20.000,00 динара на име његовог финансирања отплате кредита није од утицаја, с обзиром на то да је тај износ по престанку брака парничних странака део имовине тужиоца.

Имајући у виду наведено, Апелациони суд је применом члана 390 у вези са чланом 387 став 1 тачка 2 Закона о парничном поступку донео одлуку као у првом ставу изреке.

Међутим, одлука првостепеног суда садржана у преосталом делу другог става изреке, у погледу исплате износа на име отплаћених а доспелих рата кредита у периоду од дана 2.10.2015. године до дана 2.10.2017. године са траженом законском затезном каматом на исплаћене појединчане месечне износе у том периоду за сада се не може прихватити као правилна, јер је захваћена битном повредом одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 Закона о парничном поступку, на коју се жалбом тужене основано указује. Побичана одлука у том делу има недостатака због којих се не може испитати, с обзиром на то да нису дати разлози о битним чињеницама, а они који су дати нејасни су, недовољни и противречни да би се оправдало правно становиште на коме је у том делу заснована. Постојање ове битне повреде онемогућава испитивање потпуности и правилности утврђених чињеница и примене материјалног права у наведеном делу.

Одредбом члана 171 став 1 Породичног закона прописано је да имовина коју су супружници стекли радом у току трајања заједнице живота у браку представља њихову заједничку имовину.

Према цитираној одредби члана 187 став 2 Породичног закона када један супружник из своје посебне имовине подмири заједничку обавезу има право на накнаду од другог супружника сразмерно његовом уделу у заједничкој имовини.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила и тужени су били у браку од 5.5.2007. године, а њихов брак је формално разведен пресудом од 2.10.2017 године. Тужилац је доспеле обавезе према банци по основу кредита подигнутог за време трајања брак - дана 18.5.2012. године, измиривао од почетка отплате кредита, па све до јула 2021. годни, дакле и за време формалног трајања брачне заједнице. Међутим, у погледу отплаћених рата кредита у периоду од 2.10.2015. до 2.10.2017. године, односно до престанка брака парничних странака, остале су неразјашњене битне чињенице у овом спору, а то је да ли је тужилац доспеле рате кредита у том периоду исплатио из средстава посебне имовине или се ради о заједничкој имовини супружника - тужиоца и тужене.

Сходно цитираној одредби члана 171 Породичног закона први услов за настанак заједничке имовине је постојање заједнице живота, која мора, не само формално, већ и фактички да постоји, јер у ситуацији када дође до прекида заједнице живота, прекида се и стицање заједничке имовине, па имовина стечена након фактичког престанка брачне заједнице има карактер посебне имовине, иако је у моменту стицања брак формално правно постојао - није разведен.

Према стању у списима, тужилац је преиначеном тужбом тражио да му тужена исплати тражене износе на име отплаћених а доспелих рата кредита у периоду од дана 2.10.2015. године до дана 6.7.2021. године. Почетак опредељеног периода заснован је на тврдњи да је брачна заједница фактички престала дана 2.10.2015. године. Међутим, у конкретном случају изостали су разлози о моменту престанка брачне заједнице парничних странака - да ли је она престала формалним разводом брака дана 2.10.2017. године или је претходно дошло до фактичког престанка брачне заједнице, што је од утицаја на карактер средстава из којих је тужилац исплатио доспеле обавезе према банци, односно да ли је у питању посебна имовина тужиоца или заједничка имовина парничних странака.

Имајући у виду наведено, као и цитиране законске одребе, остало је за сада нејасно како је првостепени суд извео закључак да тужилац има право на накнаду дела обавезе пристекле из уговора о кредиту почев од дана 2.10.2015. године, па до формалног престанка брачне заједнице дана 2.10.2017. године, с обзиром на то да према садржини члана 187 став 2 Породичног закона таква оцена зависи од чињенице да ли су средства кредита који је тужилац подигао за време трајања брака враћена банци из посебне имовине тужиоца или заједничке имовине парничних странака, на коју чињеницу је од утицаја околност да ли је између тужиоца и тужене постојала заједница живота, што је све остало неразјашњено у конкретном случају и о чему су изостали разлози, па пресуда у том делу има недостатака због којих се њена правилност не може испитати.

Како првостепени суд није разјаснио чињенице битне за оцену основаности тужбеног захтева у погледу траженог износа на име отплаћених, а доспелих рата кредита у периоду од дана 2.10.2015. године до дана 2.10.2017. године, побијана пресуда је у том делу морала бити укинута и предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Следом изнетог, првостепени суд ће у поновном суђењу отклонити учињену битну повреду одредаба парничног поступка и разјасниће све спорне чињенице на које је указано, сагласно одредби члана 398 став 2 у вези са чланом 313 Закона о парничном поступку потпуно и правилно утврдити битне чињенице за правилну примену материјалног права, након чега ће бити у могућности да донесе нову, правилну и на закону засновану одлуку за коју ће дати довољне и јасне разлоге, тако што ће поновном оценом и анализом свих изведених доказа, утврдити битне чињенице у погледу тачног времена престанка фактичке заједнице живота парничних странака, разјаснити да ли је тужилац обавезе по закљученим уговорима о кредиту у периоду до развода брака дана 2.10.2017. године, платио средствима посебне имовине или заједничке имовине

тужиоца и тужене и која је обавеза тужене, односно разјасниће све околности у вези са потраживањем тужиоца да тужена учествује у отплати ануитета кредита оплаћених у току формалног трајања брачне заједнице.

На основу изложеног, применом одредбе члана 391 став 1 и члана 392 став 2 у вези са чланом 387 став 1 тачка 3 Закона о парничном поступку, одлучено је као другом ставу изреке.

Укинута је и одлука о трошковима парничног поступка садржана у трећем ставу изреке првостепене пресуде у складу са одредбом члана 401 тачка 3 у вези са чланом 165 став 3 Закона о парничном поступку, јер зависи од коначног исхода спора.

Председник већа-судија
Сања Агатоновић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић